

Öğrencilerimizin mektuplarını gönüllüler özelinde paylaşırken
öğretmenlerimizin yazdıklarını ıskalıyoruz gibi oluyor...

Bazen bir demet mektup koyuyoruz izlenime,
belki teker teker koymak gerekiyor,
orada o güzel çocuğun bir satırının bile ne kadar kıymetli ve özel
olduğunu düşünürüz,
hepsini koyunca sanki değersizleştiriyoruz gibi oluyor...
Halbuki her kelimesi kıymetli bizim için...

Bugün sadece bir öğretmenimizin yazısını yollamak istiyoruz,
öğretmenlerimiz çoğunlukla yazmasalar da, buradaki sevgili
öğretmenimiz gibi fedakarlıklar bazen tükendiklerini hissettikleri
anları yaşarlar, yeni bir sabah ve yeni gülen yüzler,
sevgi ve masumiyeti bir kez daha görünce enerji dolarsınız...

ILKYAR çocuklara giderken aslında
öğretmenlere de gidiyor,
kolay gelsin öğretmenim,
ellerine sağlık öğretmenim
diyebilmek için,

ancak onlar sayesinde oluyor güzel şeyler,

teşekkür ederiz sevgili öğretmenlerimiz,
YİBO öğretmenlerimizi, her şeylerini veren fedakar öğretmenlerimiz,
sağ olun var olun...

ILKYAR

Değerli Hüseyin Hocam ve gönüllüler,

Sizlere bu mektubu yatakhanedan yazıyorum, nöbetçiyim bugün. İki gün oldu sizler gideki ve biz hala sizi konuşuyoruz. Benim ve çocuklarımın hayatlarımızda bıraktığınız izleri tarif edemem size. Bütün gün sizleri konuştuk öğrencilerimle. O kadar etkilenmişler ki anlatıklarınızdan, biral çoğunun hayata bakışlarının değiştiğini gördüm bugün ve çok mutlu oldum. Kitapların yanına kostuk her tenefüs. Kitapların muhtesem dîvarıyla çok küçük yasta tanışmış biri olarak onların heyecanları çocukluğuma götürdü beni. Onlardan önce ben okumak istedim tüm kitapları.

Bizden daha iyi biliyorsunuz belki, buralarda hayat çok zor. Küçük yürekleriyle mücadele ettikleri sorunlar boyutlarında çok büyük. Ben bile bu yaşında hala her hasta olduğumda annemi sayıklarken onlar çok güçlüler. Ben de onların gücüne güç katmaya çalışıyorum her gün. Hayallerine rehberlik ediyorum. Ve biliyorum ki burada aldığım bazı meslek hayatım boyunca başka bir okulda çok zor bulacağım. Birinci tercihim bu okul benim. YİBO diye tutturunca tepelerle karşılaştım ama çok mutluyum suan. Bazen sınırlarım çok bazulsa da, sabrımın sınırlarını zorlasam da mutlaka buluyorlar beni gülümsetmenin bir yolunu. Birçok okulda görev yaptım ama burada öğretmen olduğumu hissediyorum gerçekten. Ailemden, esimden ayrırım. Onların sevgisi olmasa kattanamazdım hiçbirine. Çocuklar beni ayakta tutar.

Çok etkilendim yaptıklarınızdan, keste öğrenciyken haberdar olsaydım sizlerden. Size gönüllü olarak destek olmayı çok isterdim. Gönüllüleriniz ne kadar sorumlu olduklarını ileride daha iyi anlayacaklar ve hayatta hiçbir şeyin onlara veremeyeceği tecrübeleri kazanmış olacaklar.

Size çocuklarım adına teşekkür etmeyi bir borç biliyorum.
Kendileri de mutlaka size yazıp sunacaklar teşekkürlerini. Hepimizin
onlara borcu var biliyorum ve ben hep bunun için çalışıyorum.

Cumartesi gününün en büyük katkısı çocukların bilime ve
hayata karşı olan tavurlarının değişmesidir. Birçoğu bundan
sonra daha çok çalışacaklarını söylüyorlar. Gönüllüler gibi olmak
isteyenlerin sayısı da epey fazla. Her birinize defalarca teşekkür
ediyorum. Benim ve çocuklarımın hayatlarında broktığınız ışık
çok parlak. Eminim birçoğu bu ışığı rehber tutacaklar
kendilerine.

Benim söylemene gerek yok baki ama yaptığınız iş çok
değerli, lütfen devam edin ki bizlerin yüreklerindeki umut bitmesin
hiç. Yaruldüğümü hissediyordum çok ama sayenizde enerjim arttı.
Terror her şey için teşekkürler. Yolunuz açık olsun...

Her güzel şey emekle gerçekleşiyor, en çok emek veren de sevgili öğretmenlerimiz...

Hele hele ilk tercihle YİBOya gelenler, YİBOnun ne demek olduğunu ne kadar güzel öğrenciler barındırdığını bilen öğretmenlerimiz ve her şeylerini YİBOya adanmış yöneticilerimiz, asıl biz size teşekkür ederiz, ne kadar yüce bir iş yaptığınızı toplum bilse, ellerinizden öperiz.

Çocuklarımız ilk sevdiğimiz, ilk yarlarımız, Her şeylerimiz Sevgili öğretmenlerimiz
www.ilkyar.org.tr
ilkyar@ilkyar.org.tr